

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobce: **X.**, narozený dne X.
zastoupený advokátkou JUDr. Irenou Strakovou
sídlem Karlovo náměstí 287/18, 120 00 Praha 2

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 10. 2023, č. j.: OAM-612/ZA-ZA11-K01-2023

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 10. 2023, č. j.: OAM-612/ZA-ZA11-K01-2023, jímž mu nebyla udělena mezinárodní ochrana podle ustanovení § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“).

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v žalobě namítal, že napadeným rozhodnutím byla porušena ustanovení § 2 odst. 1, § 3 a § 50 odst. 2 a 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „s.ř.“), jakož i čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“). Svou situaci žalobce pokládá za stav spojený s důvody hodnými zvláštního zřetele ve smyslu ust. § 14 zákona o azylu. Pokud jde o důvody v ust. § 12 zákona o azylu, žalobce má obavu z pronásledování kvůli ruské národnosti. V Kazachstánu opakovaně dochází k podněcování k nenávisti vůči etnickým Rusům a rusky mluvícím občanům. V ust. § 12 písm. b) zákona o azylu se neurčuje podmínka pronásledování v minulosti, podle žalobcem zmiňovaných rozsudků Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“), č. j. 2 Azs 71/2006-82 a č. j. 4 Azs 11/2010-112, se má zkoumat možnost budoucího pronásledování, přičemž se využívá standard přiměřené pravděpodobnosti. Kvůli zdravotním komplikacím je stav žalobce značně nestabilní, ovlivněný dosud neurčenou diagnózou. Při posouzení bezpečné země se přebírá institut společného evropského azylového systému a žalovaný vykládá zásadu nenavrácení restriktivně pouze ve vztahu k hrozbě porušení čl. 3 Úmluvy.
3. Na základě výše uvedeného žalobce navrhl napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný se k žalobě vyjádřil, když po rekapitulaci dosavadního průběhu řízení a žalobních námitek vyslovil s žalobou nesouhlas. Žalobce podal žádost ve snaze legalizovat v České republice svůj další pobyt a z obavy z nedostupnosti léčby epilepsie v zemi původu, která je však v Kazachstánu plně dostupná. V zemi původu neměl žádné problémy se státními orgány ani s bezpečnostními složkami, po návratu mu nehrozí žádná vážná újma ve smyslu zákona o azylu. Žalovaný při svém postupu neporušil žádná ustanovení zákona o azylu ani s.ř. a žalobce nikterak nezkrátil na jeho právech. Žalobu navrhl žalovaný zamítnout.

IV. Obsah správního spisu

5. Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobce v poskytnutí údajů k žádosti dne 15. 5. 2023 uvedl, že má státní příslušnost Kazachstánu, je ruské národnosti, není členem žádné politické strany ani skupiny, je svobodný a bezdětný, vyznává islám. Z vlasti odletěl v X., poté přijel do České republiky X. V České republice však pobýval již od X., v minulosti nežádal o mezinárodní ochranu v České republice ani v jiném státě. Trpí epileptickými záchvaty až od X., dostal je kvůli stresu, v běžných záležitostech je soběstačný a není pracovně omezen. Obává se, že v zemi původu mu nebude poskytnuta plnohodnotná léčba epilepsie. Ačkoli byl vyhoštěn X., hledá cesty, jak by mohl v České republice zůstat.
6. Během pohovoru vedeného dne 15. 5. 2023 žalobce dále uvedl, že v zemi původu žije jeho X. Ve vlasti neměl žádné problémy se státními orgány ani s bezpečnostními složkami, vycestování proběhlo bez potíží. V České republice se snažil získat X. Epileptický záchvat zatím měl jen X., v zemi původu se neléčí bezplatně a tamní zdravotnictví je na nižší úrovni. X. posílala žalobci každý měsíc peníze, aby v České republice X. Žalobce se výslovně vzdal práva seznámit se s podklady rozhodnutí ve smyslu ust. § 36 odst. 3 s.ř.
7. Z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 15. 11. 2022, č. j. 3 T 31/2022-79, který nabyl právní moci dne 27. 3. 2023, byl žalobce shledán vinným přečinem nedovolené výroby

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku, za což mu byl uložen trest vyhoštění na dobu pět let. Žalobce dne X.

8. Ve správním spisu jsou obsaženy zprávy o zemi původu, konkrétně Informace OAMP, Kazachstán, Etnická menšina Rusů v Kazachstánu, ze dne 31. 1. 2023, Informace MZV ČR ze dne 1. 2. 2023, Kazachstán, Situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti, Návrat do vlasti po dlouhodobém pobytu v zahraničí, Informace OAMP, Kazachstán, Bezpečnostní a politická situace v zemi, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv, ze dne 10. 3. 2023 a Informace OAMP, Kazachstán, Zdravotní péče – dostupnost léčby epilepsie, ze dne 16. 10. 2023.
9. Následně vydal žalovaný žalobou napadené rozhodnutí ze dne 23. 10. 2023.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

10. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů ve smyslu ustanovení § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti článku 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
11. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože s tímto postupem vyslovili souhlas účastníci ve smyslu ustanovení § 51 odst. 1 s.ř.s.
12. Podle ust. § 2 odst. 4 zákona o azylu *pronásledováním se rozumí závažné porušení lidských práv, jakož i opatření působící psychický nátlak nebo jiná obdobná jednání anebo jednání, která ve svém souběhu dosahují intenzity pronásledování, pokud jsou prováděna, podporována nebo trpěna původci pronásledování.*
13. Podle ust. § 2 odst. 5 zákona o azylu *ochranou před pronásledováním nebo vážnou újmou se rozumí zejména přiměřené kroky příslušných státních orgánů, strany nebo organizace, včetně mezinárodní organizace, kontrolující stát nebo podstatnou část jeho území, směřující k zabránění pronásledování nebo způsobení vážné újmy zejména zavedením účinného právního systému pro odhalování, stíhání a trestání jednání představujících pronásledování nebo vážnou újmu, za předpokladu, že je taková ochrana účinná, není pouze přechodná a cizinec k ní má přístup.*
14. Podle ust. § 12 písm. b) zákona o azylu *azyl se cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.*
15. Podle ust. § 14 zákona o azylu, *jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12, lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit azyl z humanitárního důvodu.*
16. Podle ust. § 14a odst. 1 zákona o azylu *doplňková ochrana se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním* Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.

17. Podle ust. § 14a odst. 2 zákona o azylu za *vážnou újmu se podle tohoto zákona považuje*
 - a) trest smrti nebo poprava,*
 - b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, nebo*
 - c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu.*
18. Podle Informace OAMP, Kazachstán, Etnická menšina Rusů v Kazachstánu, ze dne 31. 1. 2023, je ruský jazyk na podkladě ústavy rovnocenný s kazašským při užívání státními institucemi, v roce 2022 byla zavedena pravidla proti diskriminaci na jazykovém základě. Etničtí Rusové jsou v kazašské společnosti velmi dobře integrovaní, politické protesty v posledních letech probíhaly vždy daleko silněji v etnických kazašských oblastech.
19. Jak plyne z Informace MZV ČR ze dne 1. 2. 2023, Kazachstán, Situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti, Návrat do vlasti po dlouhodobém pobytu v zahraničí, navracející se osoby nejsou vystavovány diskriminaci či znevýhodňování, a pokud v zahraničí veřejně nekritizovaly vedení země, postih jim nehrozí.
20. Z Informace OAMP, Kazachstán, Bezpečnostní a politická situace v zemi, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv, ze dne 10. 3. 2023, vyplývá, že kazašské zákony zaručují svobodu vnitřního pohybu, zahraničního cestování, emigrace a repatriace, v roce 2022 se objevovaly zprávy o mučení např. zadržených po nepokojích v lednu tohoto roku, civilní orgány si udržovaly účinný dohled nad bezpečnostními složkami, trest smrti byl zrušen.
21. Z Informace OAMP, Kazachstán, Zdravotní péče – dostupnost léčby epilepsie, ze dne 16. 10. 2023, se podává, že léčba epilepsie byla v zemi dostupná ve státních i soukromých zařízeních a lék X. byl dostupný.
22. Soud předně uvádí, že napadené rozhodnutí neshledal nepřezkoumatelným ani nedostatečně odůvodněným. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí je vadou, která souvisí s nedodržením požadavků kladených procesním právním předpisem na výrok a odůvodnění rozhodnutí. Ty jsou upraveny především v ust. § 68 odst. 2, 3 a příp. ust. § 90 s.r. S nepřezkoumatelností je spojena i otázka, zda se správní orgán zabýval veškerými skutečnostmi rozhodnými pro posouzení věci. Rozhodnutí je tedy nepřezkoumatelné tehdy, není-li zřejmé, z jakých skutkových závěrů žalovaný vycházel, z jakých podkladů rozhodnutí tyto skutkové závěry učinil a jakými úvahami se řídil při hodnocení podkladů (vizte např. rozsudek NSS, č. j. 6 Ads 87/2006-36). Z tohoto hlediska působí nepřezkoumatelnost rozhodnutí, pokud správní orgán v rozhodnutí neuvede podklady rozhodnutí, z nichž dovedl skutkové závěry (vizte např. rozsudek NSS, č. j. 4 Azs 55/2003-51), či jestliže nevypořádal rozpory mezi shromážděnými podklady, tzn. nevysvětlil, proč upřednostnil podklady svědčící o určitém skutkovém závěru na úkor podkladů svědčících o odlišném skutkovém závěru (vizte např. rozsudek NSS, č. j.: 5 A 48/2001-47). Nepřezkoumatelnost zakládají též nedostatky spočívající v tom, že není zřejmé, jakou právní normu (popř. jaký právní předpis a v jakém časovém znění) správní orgán na věc aplikoval, Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

jak tuto právní normu vyložil a z jakých důvodů má za to, že s ohledem na skutkové okolnosti daného případu na něj lze tuto normu aplikovat. Žádné pochybení ve vyjmenovaných aspektech nepřezkoumatelnosti přitom napadené rozhodnutí nezatežuje. Žalovaný se totiž v napadeném rozhodnutí řádně zabýval všemi důvody pro udělení mezinárodní ochrany a dostatečně odůvodnil jejich nenaplnění, rozhodnutí je řádně odůvodněno, skutkový stav byl zjištěn v uspokojivé míře, a to na základě shromážděných podkladů, které byly vyhodnoceny ve vztahu k žalobcově individuální situaci. Výroková část napadeného rozhodnutí je přesná a určitá, je z ní zřejmé, kdy, jak a kým bylo rozhodováno, uvedené údaje o žalobci jsou dostatečné k tomu, aby nebyly zaměnitelné s jinou osobou, samotný výrok jednoznačně konstatuje neudělení mezinárodní ochrany v žádné z jejích forem.

23. Posouzení důvodů pro udělení azylu je vždy individuální a samotná existence nedemokratického systému ve vlasti není dostatečná. Jde-li totiž o nedostatky v oblasti dodržování základních práv a svobod v zemi původu, judikatura NSS zdůrazňuje, že pokud je určitý stát z hlediska dodržování lidských práv problematickou zemí, neznamená to nutně, že kterýkoli občan takovéto země je tomuto negativnímu vlivu vystaven (vizte např. rozsudek, č. j. 3 Azs 303/2004-79). Špatná ekonomická situace v zemi původu, nespokojenost se stavem dodržování lidských práv nebo původ žadatele ze země s nedemokratickým či autoritativním režimem nejsou samy o sobě důvodem pro udělení mezinárodní ochrany (vizte např. rozsudek NSS, č. j.: 7 Azs 13/2003-40). Žalobce v azylovém řízení netvrdil, že by měl být pronásledován z některého z důvodů taxativně uvedených v ust. § 12 písm. b) zákona o azylu; v žalobě nevyslovil obavu z pronásledování z politických důvodů, přičemž v azylovém řízení vyjádřil nezájem o politiku a negoval potíže ve vlasti před jejím opuštěním. Tvrzení o možné diskriminaci kvůli příslušnosti k ruské menšině žalobce uvedl jen v obecné rovině a nijak nenaznačil, že by v minulosti čelil konkrétním útokům. Výše citovaná Informace OAMP vyvrací, že by etnická menšina Rusů měla být v Kazachstánu vystavena útlaku.
24. Žalobce v žalobě vyjádřil obavu z nemožnosti léčby epilepsie. Informací OAMP, Kazachstán, Zdravotní péče – dostupnost léčby epilepsie, však byla tato obava vyvrácena. Žalobcem užívaný lék X. je v zemi původu dostupný. K žalobě žalobce přiložil lékařské zprávy, které jsou již však součástí správního spisu, proto je soud neprovedl k důkazu, že zpráv zároveň nevyplynulo nad rámec žalobcových tvrzení nic relevantního ve vztahu k mezinárodní ochraně.
25. Podle rozsudku NSS, č. j.: 7 Azs 162/2018–47, se má v souvislosti s potencialitou pronásledování v budoucnu po případném návratu žadatele do země původu zkoumat možnost budoucího pronásledování, přičemž se využívá standard přiměřené pravděpodobnosti, což znamená, že tato možnost musí být reálná, nikoliv pouze hypotetická (vizte např. rozsudky NSS, č. j.: 2 Azs 71/2006-82 a č. j.: 4 Azs 11/2010–112). Podobné závěry platí i pro hodnocení hrozby skutečného nebezpečí vážné újmy ve státě původu. Zde se musí jednat o „*reálné nebezpečí*“, jímž judikatura rozumí, že ve významném procentu případů obdobných situací stěžovatele dojde k nežádoucímu následku, takže stěžovatel má dobré důvody se domnívat, že takovýto následek může s významnou pravděpodobností postihnout i jeho. V rámci poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu žalobce konstatoval, že nebyl nijak politicky aktivní a nebyl členem žádné politické strany ani hnutí, také nehovořil o uplatňování politických práv a svobod a ani neměl obtíže s vycestováním z vlasti.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

26. Soud celkově neshledal, že by žalobcův azylový příběh svědčil o důvodných obavách z pronásledování (§ 12 zákona o azylu) ani o skutečném nebezpečí vážné újmy (dle § 14a odst. 2 písm. a) až c) zákona o azylu), které by mu mohly ve vlasti hrozit. Ve vztahu k žalobním bodům je proto třeba uzavřít, že žalovaný dostatečně zjistil skutečný stav věci, řádně posoudil všechny okolnosti ve vztahu k možnému udělení azylu i doplňkové ochrany, zjistil všechny rozhodné okolnosti a napadené rozhodnutí lze mít za přesvědčivé, žalovaný též přihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, a své závěry řádně odůvodnil v napadeném rozhodnutí. Soud se shoduje s názorem žalovaného na s. 4 napadeného rozhodnutí, že žalobcova žádost o mezinárodní ochranu je projevem jeho snahy legalizovat svůj pobyt na území České republiky toliko z důvodů odpovídajících obecnému cizineckému právu, a to navzdory trestu vyhoštění uloženému rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 7, č. j. 3 T 31/2022-79, přičemž azylové řízení nesmí sloužit k standardní legalizaci pobytu dle zákona o pobytu cizinců (č. 326/1999 Sb.), nýbrž jen k ochraně osob před porušováním lidských práv.
27. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
28. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 15. ledna 2024

JUDr. Václav Kočka-Amort, v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.